

تجلی گاه معرفت

علی حساری

www.ketab.ir

سرسناده	۱	حصاری، علی، ۱۳۳۶ -
عنوان و نام پدیدآور	۱	تجلی گاه معرفت/ علی حصاری
مشخصات نشر	۱	بجنورد: زبان علم، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	۱	۵۲ ص، ۱۷×۱۱، م.م.
شابک	۱	۹۷۸-۶۲۲-۷۴۵۵-۲۸۰۰
وضعیت فهرست نویسی	۱	لیبا
موضوع	۱	شعر فارسی - قرن ۱۴ Persian poetry -- 20th century
موضوع	۱	موسی بن جعفر، (ع) امام هفتم، ۱۷۸ - ۱۸۲ق. - شعر
موضوع	۱	Musa ibn Ja'far, Imam VII - ۷۹۹ - ۷۲۵, Poetry
رده بندی کنگره	۱	PIR۸۷۴۱
رده بندی دیویی	۱	۸۱۷۳۸
شماره کتابشناسی ملی	۱	۸۶۶-۵۷۱
اطلاعات رکورد کتابشناسی	۱	لیبا

تجلی گاه معرفت

شاعر: علی حصاری

صفحه آرای: حمید خسروی خواجه ها

طراح جلد: هادی صانعی

ناشر: زبان علم

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۴۵۵-۳۸-۰۰

نوبت چاپ: اول

تاریخ چاپ: ۱۴۰۰

نیاز: ۱۰۰۰

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

مقدمه

نور وجود حضرت امام موسی بن جعفر (ع) ملقب به کاظم در شهر مدینه در روز هفتم ماه صفر سال ۱۲۸ هـ.ق درخشید. پدرش امام جعفر صادق رئیس مذهب شیعه و مادرش حمیده خاتون از زنان پرهیزگار و مؤمن که در زمانه خود بی نظیر بود. القاب آن حضرت عبارتند از: کاظم ، صابر ، صالح و امین. ولی مشهورترین لقبش کاظم یعنی فرو برنده ی خشم که مصداق آیه قرآن در غلبه بر خشم و غضب است.

ایشان ادامه دهنده ی نهضت بزرگ علمی پدر و جد بزرگوارش بودند زیرا در فاصله ای از دوران بین اموی و عباسی که فرصتی پیش آمده بود آن دو امام بزرگوار به نشر علوم و معارف و فقه و ... پرداخته بودند خصوصاً امام صادق که به گفته ی شیعه و سنی حدود چهارهزار نفر در مکتب ایشان مشغول فراگیری علوم بودند

و ابوحنیفه و مالک بن انس که رئیس فقه حنفی و مالکی هستند
شاگردان ایشان بودند.

امام کاظم (ع) در چنین دانشگاه عظیمی پا به عرصه ی وجود
گذاشته و رشد نمودند و علم را که همان میراث پیامبران و ائمه
طاهرین است به میراث بردند و حاکمان ستمگر میراث فرعون و
هامان را که دنیای دنی باشد برگزیدند.

بعد از شهادت امام صادق (ع) به دست منصور عباسی امامت آن
حضرت آغاز شد که حدود ۳۴ سال به طول انجامید. ایشان
دوران منصور ، مهدی ، هادی و هارون الرشید را درک کردند و
سرانجام به زهر هارون و به دست سندی بن شاهک یهودی
مسموم و به شهادت رسیدند. زیرا این خلفای جور می دانستند
که به ناحق در جایگاه اهل بیت نشسته اند و اقبال مردم به آن
حضرات را بر نمی تافتند. امام کاظم (ع) هم از این امر مستثنی
نبودند. ولی همگی آنها رسالت الهی خود را به انجام رساندند و

سختی های زیادی تحمل کردند و از جان عزیز هم گذشتند. صبر ایوب وار این امام همام در زندان ها و سیاهچال های هارون معروف است. عبادت و زهد و تقوای آن امام زبانزد خاص و عام بود.

نقش بی بدیل این امام بزرگوار در انتقال علوم به شاگردان و محبان اهل بیت صحنه های بی نظیری از ایثار ها و خود گذشتگی ها به نمایش می گذارد به طوری که علمای سایر ادیان هم این نکته را اقرار کرده اند. گسترش حوزه ی نفوذ شیعه در شرق و خراسان نشانگر نتایج درخشان فعالیت پدر و جد گرامی ایشان بود. شهرهایی چون قم ، ساوه ، توس ، بلخ و بسیاری از نقاط دیگر به کانون های تشیع راستین تبدیل شده بودند. خصوصاً ستم های امویان و عباسیان بیشتر به این امر دامن زده بود. فرزندان آن حضرت فراوان بودند که مصداق سوره ی کوثر قرآن بوده و عامل مهمی در گسترش دین و معارف و تشیع در شرق و جهان بوده است. حضرت امام علی بن موسی الرضا (ع) ،

حضرت فاطمه معصومه و حضرت احمد بن موسی (شاهچراغ) از
 نامدارترین فرزندان ایشان بودند. اقدام مهم دیگر امام پرورش
 شاگردان نخبه و مؤمن بود که این امر از زمان پیامبر و امام علی
 آغاز شده و در زمان این سه امام به اوج خود رسیده بود. یارانی
 که برخی پدر و جد و خودشان را درک کردند و برخی تا زمان
 دیگر امامان هم زنده بودند. معروف ترین آن ها عبارتند از صفوان
 ، حماد بن عیسی ، عبدالرحمن بن حجاج ، عبدالله بن جندب
 علی بن یقطین که حتی ایشان وزارت سفاح و منصور را هم به
 عهده داشتند. مفضل بن عمر ، یونس بن عبدالرحمن و تعداد
 دیگری که نامشان در این کتاب نیامده است. امید است شفاعت
 آن امام عزیز شامل حال همه گرفتاران و بنده ی حقیر گردد که
 امیدی جز لطف الهی و دامن پاک آن ها برای ما وجود ندارد.
 آمین

۱۴۰۰/۸/۲۵

علی حساری